

การศึกษาส่วนผสมผักตบชวาและแกลบเพื่อการออกแบบโครงสร้างกันแรงกระแทก

A Study of Crash Boxes Produced from Water Hyacinth and Rice Husk

วราวุฒิ พงษ์พานิช¹, ราชนีย์ วิวรรณ¹ และ นิภัทร์ บัวเอี่ยม¹

¹สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1381 ถนนประชาราษฎร์ 1 แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

*E-mail: Tun_mmts47@hotmail.com

บทคัดย่อ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมยานยนต์ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมาก ระบบความปลอดภัยเป็นอีกระบบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อรถยนต์ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความสามารถการดูดซับแรงกระแทกของวัสดุที่ผลิตจากผักตบชวาและแกลบ เพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยผลิตชิ้นงานทดสอบที่มีส่วนผสมแตกต่างกัน 5 ส่วนผสม ผลการทดสอบสะท้อนให้เห็นว่าชิ้นงานที่ทำจากแกลบร้อยละ 100 สามารถดูดซับพลังงานได้สูงสุดคือ 3.50 เมกะจูล/ลูกบาศก์เมตร

คำสำคัญ: การดูดซับพลังงาน, ผักตบชวา, แกลบ

Abstract

Nowadays a safety system in automotive industry has been continuously researched and significantly developed the potential energy absorption capability. These activities led to improve the safety of occupant and pedestrian. This study is to report a impact energy absorbing performance of material made from the mixture of water hyacinth and rice husk in order to recycle the waste and reduce the environmental problems. The 5 different ratios of test specimens composited between water hyacinth and rice husk were experimentally conducted. The results showed that the 100% of rice husk provided the maximum energy absorption of 3.5 MJ/m³.

Keywords: absorption energy, water hyacinth, and rice husk

1. บทนำ

เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรมยานยนต์ได้มีการเติบโตและเข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจภายในประเทศไทย ในขณะที่รถยนต์ส่วนใหญ่ถูกออกแบบโดยวิศวกรต่างชาติ และถูกถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อทำการผลิตในประเทศไทย โดยเฉพาะระบบ

สำคัญต่างๆ ในยานยนต์ ซึ่งรวมถึงระบบความปลอดภัยในรถยนต์ด้วย โครงสร้างกันแรงกระแทกเป็นอีกชิ้นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้งาน

ในขณะที่โครงสร้างกันแรงกระแทกที่ถูกคิดค้นในรถยนต์ที่มีจำหน่ายภายในประเทศ เป็นวัสดุต้นทุนราคาสูงและไม่สามารถย่อยสลายได้เมื่อเลิกใช้งานอันเป็นผลทำให้เกิดขยะจากวัสดุเหลือใช้ในปริมาณมาก จึงมีแนวคิดนำวัสดุธรรมชาติเป็นวัสดุทางเลือกชนิดหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผักตบชวาและแกลบ ซึ่งเป็นวัสดุธรรมชาติที่สามารถหาได้ง่ายภายในประเทศไทย ผักตบชวาได้แพร่กระจายเป็นจำนวนมากในแถบที่ราบลุ่มภาคกลาง ทั้งทางด้านชลประทาน และด้านสาธารณสุข ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงนำไปสู่การประยุกต์ใช้เป็นส่วนผสมร่วมกับแกลบ ซึ่งแกลบถือว่าเป็นวัสดุธรรมชาติที่เหลือทิ้งจากกระบวนการสีข้าวเปลือก ในปัจจุบันใช้วิธีฝังกลบทำให้เกิดปัญหาด้านมลภาวะทั้งทางน้ำและอากาศ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงนำมาสู่การทำโครงการงานการศึกษาส่วนผสมผักตบชวาและแกลบที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถรับแรงกระแทกของโครงสร้างรับแรงกระแทกรถยนต์ โดยมุ่งเน้นที่จะทำการศึกษาร่วมผสมที่เหมาะสมต่อความสามารถในการรับแรงกระแทกสำหรับรถยนต์ ภายใต้อัจฉริยะด้านคุณสมบัติวัสดุทดลอง มาใช้เป็นแนวทางและทำการปรับปรุงขั้นตอนการทดสอบให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมการออกแบบวัสดุชิ้นส่วนยานยนต์ให้กับประเทศ ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ประเทศไทยจะได้รับ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการทดสอบแบบสถิต

การทดสอบแบบสถิตนี้เป็นการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบพลังงานที่ใช้กดโครงสร้างดูดซับแรงกระแทก แต่ละชิ้นทำการทดสอบด้วยเครื่องทดสอบแรงกด ในขณะที่ทำการกดวัสดุเครื่องทดสอบจะประมวลผลผ่านคอมพิวเตอร์ออกมาเป็นความสัมพันธ์ของแรงที่เกิด

บทความวิจัย

การประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 3
Proceedings of the 3rd RMUTP Conference of Engineering and Technology

ขึ้นกับระยะยวบของชิ้นงาน ด้วยทฤษฎีการทดสอบแบบสถิต [1-2]
ดังสมการที่ (1)

$$u_v = \int_0^n \sigma_x \varepsilon_x \quad (1)$$

เมื่อ u_v คือ พลังงานภายในต่อหน่วยปริมาตร (N/m^3)

σ_x คือ ความเค้นวัสดุ (N/m^2)

ε_x คือ ความเครียดวัสดุ (m/m)

2.2 ทฤษฎีความเค้น

ความเค้นในที่นี้หมายถึงแรงหารด้วยพื้นที่หน้าตัดที่รับแรง
ด้วยทฤษฎีความเค้น [3] ดังสมการที่ (2)

$$\sigma = \frac{F}{A} \quad (2)$$

เมื่อ σ คือ ความเค้น (N/m^2)

F คือ แรงกด (N)

A คือ พื้นที่ของชิ้นส่วนทดสอบ (m^2)

2.3 ทฤษฎีความเครียด

ความเครียด (Strain) หมายถึงอัตราส่วนระหว่างส่วนที่ยืดหรือ
หดของชิ้นงานกับความยาวเดิม ทฤษฎีความเครียด [4] แสดงดังสมการที่
(3)

$$\varepsilon = \frac{\delta}{L} \quad (3)$$

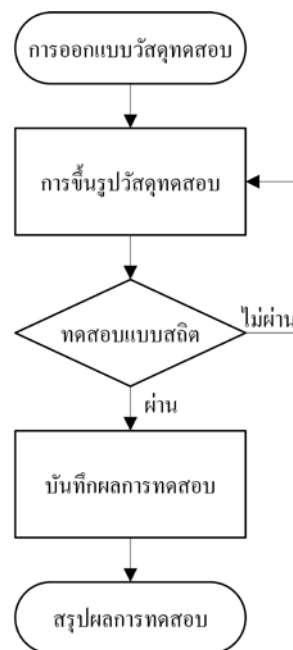
เมื่อ ε คือ ความเครียด

δ คือ ระยะที่ยืดของชิ้นส่วนทดสอบ (m)

L คือ ความยาวเดิมของชิ้นส่วนทดสอบ (m)

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การทำโครงการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบส่วนผสม
และสร้างชิ้นงานทดสอบ เพื่อทดสอบความสามารถในการดูดซับ
พลังงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ไปได้ด้วยดี และมีประสิทธิภาพนั้น
จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ก่อนนำไปปฏิบัติ และ
ทดสอบ อีกทั้งเพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด
ดังนั้นคณะผู้จัดทำมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้ ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

4. การเตรียมวัสดุดิบและการแปรรูปวัตถุดิบ

ทางกลุ่มผู้จัดทำนำผักตบชวาจากแหล่งน้ำมาทำการแยกใบ
และรากออกจากลำต้น จากนั้นล้างทำความสะอาดก่อนนำมาตัดให้ขนาด
พอประมาณ แล้วนำมาบดด้วยเครื่องบดน้ำผลไม้ จนกระทั่งวัตถุดิบ
ละเอียดเป็นเส้นใย จึงนำเส้นใยธรรมชาติที่ได้จากการบดนำมาเทลงบน
ตะแกรง จากนั้นนำมาร่อนน้ำให้เหลือแต่เส้นใยธรรมชาติ และนำมาตาก
แดด ประมาณ 6-7 ชั่วโมง

ในส่วนที่เป็นแกลบ เริ่มจากการนำแกลบมาจากโรงสีข้าว
นำใส่เครื่องบดน้ำผลไม้โดยบดให้ละเอียด จากนั้นใช้ตะแกรงร่อนแกลบ
ทำให้ได้ขนาดของแกลบที่ใกล้เคียงกันจากการร่อน

นำเส้นใยธรรมชาติที่ผ่านการตากแดดแล้ว และแกลบที่ผ่าน
การคัดแยกขนาด มาชั่งน้ำหนัก จากนั้นนำไปอบลดความชื้น โดยใช้
ระยะเวลาในการอบประมาณ 72 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 103-105 องศา
เซลเซียส

5. การออกแบบชิ้นงานทดสอบ

ในการศึกษาส่วนผสมระหว่างผักตบชวาและแกลบ จึงสร้าง
ส่วนผสมขึ้นมาใหม่แบ่งออกเป็น 5 ส่วนผสม ดังแสดงตามตารางที่ 1
โดยนำวัสดุธรรมชาติทั้ง 2 ชนิด มาผสมเข้าด้วยกันโดยมีตัวผสมที่เป็น
กาวลาเท็กซ์สามารถใช้ขึ้นรูปชิ้นงานในแม่พิมพ์ได้สะดวก และเมื่อกาว
แห้งชิ้นงานต้องมีความยืดหยุ่นเหมาะสมในการดูดซับพลังงานของ
ชิ้นงานที่ถูกแรงกระทำ แล้วออกแบบสร้างแม่พิมพ์เพื่อขึ้นรูปชิ้นงานให้มี

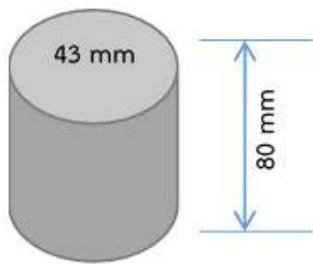
บทความวิจัย

การประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 3
 Proceedings of the 3rd RMUTP Conference of Engineering and Technology

รูปทรงที่สามารถใช้ในการทดสอบแบบสถิตหาการดูดซับพลังงานจากแรงกดที่กระทำกับชิ้นงาน สร้างจากวัสดุธรรมชาติที่ผ่านกระบวนการเตรียมวัตถุดิบ จึงได้เลือกทรงกระบอกกลมตันขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 43 มิลลิเมตร สูง 80 มิลลิเมตร ใช้ในการทดสอบแบบสถิต ดังรูปที่ 2

ตารางที่ 1 อัตราส่วนผสมระหว่างผักตบชวาและแกลบ

วัสดุ	ผักตบชวา (เปอร์เซ็นต์)	แกลบ (เปอร์เซ็นต์)
คำย่อ		
R100	100	0
R75W25	75	25
R50W50	50	50
R25W75	25	75
W100	0	100

รูปที่ 2 ชิ้นงานทรงกระบอกกลมตัน

6. การขึ้นรูปชิ้นงานทดสอบและการตรวจสอบ

การขึ้นรูปชิ้นงานทดสอบเป็นทรงกระบอกกลมตันตามรูปที่ 3 โดยใช้วัสดุจากผักตบชวาและแกลบในอัตราส่วนผสมตามตารางที่ 1 และใช้กาวลาเท็กซ์เป็นน้ำยาประสาน นำวัสดุที่ทำการผสมไว้ใส่ในแม่พิมพ์ทำการอัดให้ได้ขนาดที่กำหนดใช้เวลาการอัด 40 นาที ให้ส่วนผสมแข็งตัว จากนั้นจึงนำชิ้นงานออกจากแม่พิมพ์ไปตากแดดประมาณ 7 วัน และทำการอบลดความชื้น 72 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 103-105 องศาเซลเซียส หรือจนกว่าได้น้ำหนักสุดท้าย

รูปที่ 3 ตัวอย่างชิ้นงานทดสอบแบบสถิต

7. การทดสอบแบบสถิต

การทดสอบรูปแบบนี้เป็นการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบพลังงานที่ดูดซับได้ กดชิ้นงานทดสอบรับแรงกระทำแต่ละชั้นด้วยเครื่องทดสอบแรงกด ดังแสดงตามรูปที่ 4 โดยกำหนดความเร็วในการกดของเครื่องทดสอบที่ 10 มิลลิเมตร/นาที ขณะที่ทำการกดเครื่องทดสอบจะประมวลผล ผ่านคอมพิวเตอร์ออกมาเป็นค่าแรง F (นิวตัน) ของแต่ละเอลิเมนต์ โดยเปรียบเทียบกับระยะการยุบของชิ้นงาน S (มิลลิเมตร) แต่ละเอลิเมนต์ค่าที่ได้จะนำไปคำนวณหาค่าพลังงานที่ดูดซับได้

รูปที่ 4 การทดสอบแบบสถิต

8. ผลการทดสอบ

8.1 ผลการตรวจสอบการขึ้นรูป

การขึ้นรูปชิ้นงานจากวัสดุผักตบชวาและแกลบที่มีส่วนผสมที่แตกต่างกัน 5 ส่วนผสม มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบมวลและค่าความหนาแน่นของชิ้นงาน เพื่อสร้างระดับความเชื่อมั่นของชิ้นงานก่อนทำการทดสอบ [5] จากผลการตรวจสอบพบว่าค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของมวลชิ้นงานทดสอบทั้ง 5 ส่วนผสม มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.52-0.85 ซึ่งเป็นระดับค่าที่กระจายตัวน้อยและอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ดังแสดงในตารางที่ 2

บทความวิจัย

การประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร ครั้งที่ 3

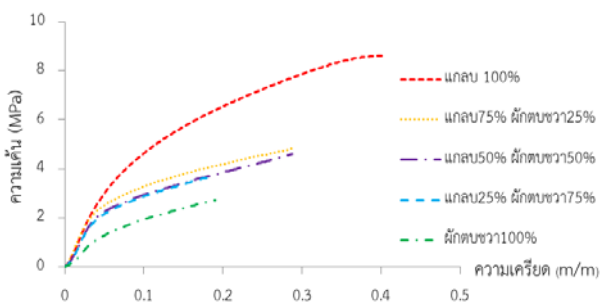
Proceedings of the 3rd RMUTP Conference of Engineering and Technology

ตารางที่ 2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของมวลชิ้นงานทดสอบ

ส่วนผสม	ชั้นที่	มวล (กรัม)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R100	1	66.5	0.83
	2	66.1	
	3	68.7	
R75W25	1	67.4	0.85
	2	66.1	
	3	65.8	
R50W50	1	70.8	0.72
	2	71.8	
	3	70.4	
R25W75	1	86.3	0.85
	2	84.7	
	3	85.0	
W100	1	59.4	0.52
	2	60.2	
	3	60.4	

8.2 ผลการทดสอบแบบสถิติ

จากรูปที่ 5 สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของชิ้นงานที่แตกต่างกันที่ได้จากการทดสอบแรงกดแบบสถิต ชิ้นงานที่ผลิตจากส่วนผสมแกลบร้อยละ 100 (R100) มีพฤติกรรมความเค้นสูงสุดคือ 8.62 เมกะนิวตัน/ตารางเมตร ในช่วงความเครียดเท่ากับ 0.4 เมตร/เมตร และ ดูดซับพลังได้ดีที่สุดคือ 3.50 เมกะจูล/ลูกบาศก์เมตร ดังแสดงในตารางที่ 3 ในขณะที่อีก 4 ส่วนผสม คือชิ้นงานที่ผลิตจากส่วนผสมแกลบร้อยละ 50 และ ผักตบชวาร้อยละ 50 (R50W50) แกลบร้อยละ 75 และ ผักตบชวาร้อยละ 25 (R75W25) แกลบร้อยละ 25 และ ผักตบชวาร้อยละ 75 (R25W75) และ ผักตบชวาร้อยละ 100 (W100) มีพฤติกรรมความเค้นที่ลดลงตามลำดับ

รูปที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความเค้นและความเครียดที่ส่วนผสมต่าง ๆ

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสามารถการดูดซับพลังงาน

ส่วนผสม	ความเค้นสูงสุด, σ (MPa)	การดูดซับพลังงานสูงสุด, u_t (MJ/m ³)
R100	8.62	3.50
R75W25	4.83	1.41
R50W50	4.61	1.32
R25W75	3.71	0.70
W100	2.72	0.51

9. สรุป

จากผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาส่วนผสม จึงได้สร้างชิ้นงานทดสอบวัสดุจากผักตบชวาและแกลบไปขึ้นรูปเป็นชิ้นงานทดสอบแบ่งออกเป็น 5 ส่วนผสม ทำการทดสอบแบบสถิต ซึ่งผลการทดสอบรับแรงกดที่เกิดขึ้นกับชิ้นงานทรงกระบอกกลมตันดังกล่าวสามารถนำไปคำนวณ การดูดซับพลังงาน จากการทดสอบพบว่าความสามารถการดูดซับพลังงานของชิ้นงานทดสอบทั้ง 5 ส่วนผสม พบว่า แกลบร้อยละ 100 สามารถดูดซับพลังงานได้ดีที่สุดคือ 3.50 เมกะจูล/ลูกบาศก์เมตร และอีก 4 ส่วนผสม สามารถดูดซับพลังงานในลำดับที่ต่ำลงมา

10. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรวิทย์ วรรณวิน ซึ่งให้คำแนะนำในการถ่ายทอดความรู้ตลอดจนควบคุมการทำวิจัยจนประสบความสำเร็จด้วยดี รวมทั้งอาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลทุกท่าน เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้ให้ความสะดวกต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] สมนึก วัฒนศรียุทธ. Material Testing การทดสอบวัสดุ, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: กรีนเวลด์ มีเดีย (ประเทศไทย), 2549.
- [2] รุ่งสุรีย์ ใจเขื่อนแก้ว. กลศาสตร์ของวัสดุ, กรุงเทพฯ: ท้อปแมคโครฮิล, 2545.
- [3] ศุภชัย ตระกูลทรัพย์ทวี. กลศาสตร์ของแข็ง: ฉบับเสริมประสบการณ์, กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2547.
- [4] “ทฤษฎีความเครียด,” แหล่งที่มา: <http://mte.kmutt.ac.th/elearning> ค้นเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2560.
- [5] กิตติศักดิ์ พลอยมานิชเจริญ. สถิติสำหรับงานวิศวกรรม, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2540.